

tia finalis et allitteratio in mediis versibus, utrumque rarissimi, si ullius, apud antiquos in Sanscrito carmine usus. Recentioris denique aevi indicium est usus vocabulorum technicorum, scholam prodentium, uti ex. gr. ea, quibus amantium genera insigniuntur, वासकसद्गा, खपिउता, कलहान्तरिता, VI, 8. VIII, 9. IX, 1.

At his tamen certi quid non evincitur, licet satis patefiat, falsum esse Jonesium. In prorsus contrariam sententiam discessit Wilso, professor Oxoniensis clarissimus, qui ad hunc fere finem disputat, ut poetam nostrum ad saeculum decimum quintum p. Chr. n. detrudat. Censet enim (Ass. Res. XVI, 37.) Râmânandam versus finem saec. XVti vixisse, Jayadêvamque eius asseclis annumerat; unde sequitur, ut is ante hoc tempus vixisse non potuerit. quam opinionem informasse videtur vir, mea laude maior, ex opere populari *Bhaktamâlâ*. Valde tamen addubito, an legitima sit ista conclusio. primo enim loco inter discipulos Râmânandae diserte referri non credo Jayadêvam, et, etiamsi referretur, facile fieri potuit, ut sectatores Râmânandae sibi arrogare studuerint poetam clarissimum et dogmatis, quae carmine suo professus sit, Vishnuitarum tribui gratissimum. Deinde si indolem carminis respicis, aetatem magis auream id redolet; quod tamen felici imitationis studio tribui potest. At enim vero numerus commentariorum, quem quintarium equidem exploravi, indicio est, paullo antiquius esse carmen, quam quod ratus sit Wilso.

At haec probabilia tantum sunt; restat unum, quod ad certius quid fortasse perducatur. Memorat Jayadêvas (I. 4.) inter poetas suos aequales *Gôvardhanam*, poetam sibi probatum, amatoriiis argumentis tractandis clarentem, aemulatoribus non carentem. Novimus autem eiusdem nominis poetam, cuius poematum liber, *Sapta Çatî* inscriptus, a Colebrookio laudatur (As. Res. X. p. 401.) duodecimo saeculo non iunior, si recte disputavit Wilso (Dict. Sanscr. ed. I. praef. p. XI. XXXI.). Qui cur diversus sit ab eo, quem noster isto versu praedicat, praeter opinionem istam Wilsonis, tam longe abest ut idonea sit ratio ulla, ut multo potius Gîtâgovindae indoles id saeculum ipsa indicet. Vacillat